

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 496/2010-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. C. a Ing. E. C., obaja bytom B., zastúpených advokátom JUDr. O. Š., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 528/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. C. a Ing. E. C. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. septembra 2010 doručená sťažnosť Mgr. M. C. a Ing. E. C. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 528/99.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľa uviedli:

„Na Okresnom súde Bratislava V bolo vedené súdne konanie - sp. zn. 8C 528/99 v právnej veci navrhovateľa: Ing. J. J., B. proti odporcom: 1) Mgr. M. C., B., 2) Ing. E. C., B. o zaplatenie 677.390,90 Sk s príslušenstvom.

Návrh na začatie konania v predmetnej veci bol na Okresný súd Bratislava V podaný dňa 15.12.1999.“

Sťažovatelia ďalej v sťažnosti popísali priebeh konania v období, ktoré ústavný súd už posudzoval v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 395/06 z 27. marca 2007, a pokračovali takto:

«Dňa 13.12.2006 bol Okresnému súde Bratislava V doručený znalecký posudok č. 4/2006 zo dňa 30.11.2006 vypracovaný znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác Doc. Ing. M. B., PhD. ...

Sťažovatelia, po doručení výzvy na vyjadrenie, sa... vyjadrili k znaleckému posudku č. 4/2006 písomným podaním zo dňa 16.04.2007, v ktorom žiadali súd, aby vypracovaný znalecký posudok v konaní ako dôkaz odmietol, nakoľko znalec nespracovala znalecký posudok v súlade so svojimi povinnosťami a nezodpovedala na otázky položené súdom, pričom takto spracovaný znalecký posudok je pre účely konania z pohľadu objektívnych odpovedí na súdom preskúmanú vec bez právneho významu.

Na 19.03.2008 bolo Okresným súdom Bratislava V vytýčené pojednávanie. Na tomto pojednávaní Okresný súd Bratislava V rozhodol vo veci samej.

Proti rozsudku vo veci zo dňa 19.03.2008 podali sťažovatelia prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie podaním zo dňa 21.04.2008.

Výzvou Okresného súdu Bratislava V zo dňa 29.05.2008, ktorá bola doručená právnenému zástupcovi sťažovateľov dňa 02.06.2008 boli sťažovatelia vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

Krajský súd v Bratislave vytýčil v predmetnej veci pojednávanie na 01.10.2009. Krajský súd na pojednávaní rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sa na Okresnom súde Bratislava V v predmetnej veci konali tri pojednávania v dňoch 07.04.2010, 21.05.2010 a 23.06.2010. Na pojednávaní dňa 23.06.2010 Okresný súd Bratislava V rozhodol vo veci samej. Návrh navrhovateľa zamietol o zaplatenie istiny 14.128.36 € spolu s 6 % úrokom z omeškania od 08.11.2005 zamietol. Rozsudok v časti zaplatenia istiny s príslušenstvom nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2010. ...

Okresný súd Bratislava V svojim nekonaním, výsledkom ktorého bol takmer 11 rokov trvajúci spor, porušil nielen právo sťažovateľov zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale zároveň konal aj v rozpore so základnými princípmi konania, akými sú hospodárnosť a rýchlosť konania v zmysle § 6 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého „v konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.“ Taktiež nerešpektoval § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, „len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.“

Zo strany Okresného súdu Bratislava V došlo vyššie uvedeným postupom k porušeniu práva sťažovateľov na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. ...

V zmysle vyššie uvedeného máme za to, že postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní sp. zn. 8C 528/99 došlo neprimeranému predlžovaniu sporu, keď vec bez zavinenia účastníkmi konania bola právoplatné rozhodnutá po takmer jedenástich rokoch, pričom vec bola prejednávaná na dvoch stupňoch konania. ...

Sťažovatelia sú si vedomí existencie a účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, avšak vychádzajú z názoru ústavného súdu, podľa ktorého o porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súdom, naďalej rozhoduje len Ústavný súd Slovenskej republiky (III.ÚS 122/05-8).

Sťažovatelia považujú preto svoju sťažnosť za prípustnú a obracajú sa s ňou na Ústavný súd Slovenskej republiky. ...

Vychádzajúc zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu, žiadame vzhľadom dĺžku konania zapríčinenú nečinnosťou Okresného súdu Bratislava V priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7.000.- €.»

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálehom:

„Postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní sp. zn. 8C 528/99 v právnej veci navrhovateľa: Ing. J. J., B. proti odporcom: 1) Mgr. M. C., B., 2) Ing. E. C., B. o zaplatenie 677.390,90 Sk s príslušenstvom, bolo porušené základné právo sťažovateľov na prejednanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľom sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 7.000,- €, ktoré im je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava V je povinný uhradiť sťažovateľom trovy právneho zastúpenia v sume 446,17 € na účet ich právneho zástupcu JUDr. O. Š., do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (*mutatis mutandis* rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 528/99.

Hoci to sťažovatelia v sťažnosti neuviedli, ústavný súd konštatuje, že vo veci prietáhov v označenom konaní na základe sťažnosti sťažovateľov už ústavný súd rozhodoval.

Nálezom sp. zn. II. ÚS 395/06 z 27. marca 2007 rozhodol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 528/99 porušil právo sťažovateľov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Dňa 3. septembra 2010 sťažovatelia podali sťažnosť ústavnému súdu opätovne, pričom ústavný súd zistil, že vo veci bolo meritórne rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 8 C 528/1999 z 23. júna 2010. Rozhodnutie, čo sa týka zaplata istiny 14 128,36 € (677 390,90 Sk) s príslušenstvom, teda o tom, čoho sa podľa petitu sťažnosti doručenej ústavnému súdu sťažovatelia domáhajú, nadobudlo právoplatnosť 8. júla 2010.

V čase podania ústavnej sťažnosti bolo teda namietané konanie právoplatne skončené. Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 3. septembra 2010. Momentom právoplatného skončenia tohto súdneho konania bol stav právnej neistoty sťažovateľov odstránený.

Navyše, ústavný súd podotýka, že aj vo veci trov konania okresný súd meritórne rozhodol uznesením sp. zn. 8 C 528/1999 z 27. septembra 2010. Právnomu zástupcovi sťažovateľov bolo rozhodnutie doručené 1. októbra 2010. Stav právnej neistoty sťažovateľov bol tým odstránený aj vo vzťahu k trovám konania.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

V rámci ustálenej judikatúry ústavného súdu v tejto oblasti sa ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právu na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie ešte trvalo (napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 20/00, III. ÚS 315/06).

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, ak stav právnej neistoty už netrvá. Preto v danom prípade nemohlo byť porušené základné právo sťažovateľov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2010